

deraf følgende øgede skatteindtægter for kommunerne og staten.

Økonomiske konsekvenser

Ændringsforslaget har ikke konsekvenser for det økonomiske mellemværende mellem staten og kommunerne. Ændringsforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Til nr. 10 og 11

Forslagsstilleren finder ingen anledning til at fastsætte maksimumgrænser for tilskuddets størrelse. Det er rimeligt at lade dette være op til den enkelte kommunalbestyrelse.

Til nr. 12

Ændringsforslagets formål er at slå fast, at forældre til et barn med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne skal have mulighed for at passe barnet i hjemmet med lønkompensation. Hvis det af andre årsager ikke er hensigtsmæssigt, at barnet passes i hjemmet, kan man anvende bestemmelserne i § 38.

Til nr. 13

Det foreslås, at der indføres en adgang til, at en person, som efter en afgørelse truffet af kommunen er berettiget til praktisk hjælp eller støtte efter § 69, stk. 1, nr. 2, skal kunne lade en person, som ikke er ansat i kommunens hjemmehjælpsordning, udføre opgaverne.

Kommunen træffer afgørelse om niveau og indhold af hjælpen og bevarer ansvaret for, at modtageren får den fornødne hjælp. Kommunen skal derfor føre tilsyn med, at opgaverne løses med den kvalitet m.v., som kommunen har besluttet.

I denne forbindelse skal det sikres, at de krav m.v., som kommunen stiller i forbindelse med levering af tilsvarende serviceydelser, er opfyldt.

Modtageren skal selv udpege den person, som skal udføre opgaverne.

Personen skal godkendes af kommunen, som herefter skal indgå en detaljeret skriftlig aftale med den pågældende om opgaveudførelsen og betalingen herfor.

Modtageren får ikke, som efter § 74, udbetalt et tilskud til hjælp. Kommunen betaler den person, som skal udføre opgaverne, direkte.

Kommunen fungerer således som arbejdsgiver. Og det forudsættes, at kommunen i forbindelse med aftaleindgåelsen tager udgangspunkt i de almindelige overenskomstsmæssige forhold m.v., der gælder på området.

Til nr. 14

Ændringsforslagets formål er at give generel klageadgang på området.

Til nr. 15

Klagereglen foreslås ændret således, at personer, som er fyldt 67 år kan indbringe afgørelser om tilbud efter §§ 69 og 70 for det lokale klageråd, jf. § 34, stk. 1, nr. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, men ikke for anden administrativ myndighed; mens personer under 67 år, jf. § 118, kan indbringe afgørelserne for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det sociale nævn kan behandle klager over den måde en sag er behandlet på og over konkrete afgørelses indhold, herunder over omfanget og indholdet af den tildelte hjælp. Det sociale nævn kan ikke tage stilling til det generelle serviceniveau i kommunen og til kommunens tilrettelæggelse af opgaverne, herunder til hvordan opgaverne udføres. Det sociale nævn kan kun, når der foreligger særlige omstændigheder, efterprøve det skøn, der indgår i kommunens afgørelser, jf. § 69 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det skønnes, at dette ændringsforslag og ændringsforslag nr. 17 tilsammen vil resultere i ca. 900 klager årligt. Det medfører behov for 3,3 ekstra årsværk i statsamterne og 0,4 i den Sociale Sikringsstyrelse. Hertil kommer 0,9 årsværk til den Sociale Ankestyrelse, hvis ¼ af sagerne ankes videre dertil. I alt 4,6 årsværk, svarende til ca. 1,8 mio. kr.

Ændringsforslagets økonomiske konsekvenser er ikke forhandlet med de kommunale parter.

Til nr. 16

Da ledsageordningen indføres som en ny ydelse, foreslås det, at socialministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om betingelser for ledsageordningen.